

Jsme ve vesmíru sami? Co není vidět neexistuje

Ještě před dvěma sty lety by se na toto tvrzení dívali lidé udiveně, nechápavě a někteří z nich by si o vás nejspíš mysleli, že vám přskočilo nebo jste hlupák. Lidé ve starověku věděli a ve středověku věřili, že nebe je plné bohů, andělů, cherubů, serafů a samotný Stvořitel. Každý vládce si snažil bohy, které považoval za důležité naklonit, získat je na svou stranu. Stejně na tom byl i vládce Babylóna, král Nebúkadnesar, jenž uznal Stvořitelovu svrchovanost nad ním (o jeho existenci vůbec nepochyboval), když mu Bůh nebes ukázal svou moc (Daniel 4. kap.) na něm samém. Zásahy nebeských bytostí i skutečného Boha Stvořitele do lidských dějin byly ve starověku poměrně časté. Jak se lidstvo vyvíjelo, Božích zásahů do lidských příběhů ubývalo stejně, jako rodiče postupně dávají svým potomkům větší míru samostatnosti a svobody i odpovědnosti v rozhodování. Ve středověku lidé věřili v existenci Boha, andělů a věřili, že všechno zlo má na svědomí Boží odpůrce Satan, aniž by museli mít hmatatelné důkazy. Uměli totiž vnímat i neviditelné důkazy o existenci Boha i jeho odpůrce. S nástupem renesance a osvícenství se začaly šířit ideje a postoje, posilující v lidech pocit nezávislosti na Bohu. A s novými ideologiemi zpochybňujícími existenci Boha, andělů a dalších nebeských bytostí, včetně Božího odpůrce, přestali lidé věřit církevním naukám natolik, že v existenci mimozemských bytostí po určitou dobu nevěřili téměř vůbec. Zvláště v zemích, kde dnes převládá ateismus. Až novodobá terminologie, která nahradila v očích ateistické společnosti, znehodnocené náboženské pojmy (Bůh, nebe, andělé, Satan), oživila zájem o mimozemský život. Ovšem jinak, než ho projevovali naši předkové. Ti vnímali mimozemské bytosti jako součást svého života. Byli s nimi historicky propojení příběhy, které si předávali z generace na generaci a spojovali je často s nadějemi, z nichž největší je naděje, kterou nám vykoupil Ježíš Kristus. Dnešní lidé nehledí do nebe, ale do vesmíru jiným pohledem a vesmír dostal jiný obsah než ten náboženský. Nebe už není sídlem bohů, ale dosud ne zcela identifikovaných mimozemšťanů, o nichž nic oficiálně nevíme a teprve je chceme poznávat. Lidé k této otázce přistupují jako k něčemu novému, vědecky se snaží dokázat nebo vyvrátit jejich existenci, aniž by si uvědomovali společnou minulost. Je to naprosto opačný postoj k nebi a bytostem v něm existujícím, než měli naši předkřesťanští i křesťanští předkové. Jedno lidové přísloví říká, co oči nevidí to srdce nebolí. Božímu odpůrci se podařili u mnoha lidí dosáhnout toho, že očima vidí jen to, co je hmotné. Duchovně jsou mnozí zcela slepí.

Důsledky

Nevíme-li jaké propojení je mezi námi lidmi, Bohem Stvořitelem a nebeským, zástupem můžeme být snadno oklamáni. Tím, že neznáme nebo odmítáme historii našich vztahů s nebeskými bytostmi, jsme v tomto ohledu jako malé děti. Naše

představy o nebeských bytostech utvářejí filmy a literatura sci-fi, které nemají nic společného se skutečnými historickými vztahy mezi námi a jimi. Místo pochopení dávných příběhů a jejich vlivu na dnešní dobu, vymýšlí lidé akční thrillery, bez moudrosti a pravdivosti. Proto jsme v této oblasti jakoby slepí a snadno manipulovatelní.

Východisko

Připustit si, že jsme mohli být oklamáni. V dnešním světě je lež všudypřítomná.

Připustit a ověřit si, že Bible vydává o Bohu a lidském vztahu s ním místy odlišné svědectví, než nejrozšířenější církevní nauky. Východiskem je chtít se přesvědčit, jak je to s Bohem jeho synem a jejich významem pro naši budoucnost doopravdy.